

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **X. Y.**

po rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu w dniu 2 lipca 2026 r.,

z wniosku Sądu Rejonowego w Gliwicach

zawartego w postanowieniu z dnia 9 czerwca 2026 r., sygn. akt III K 410/25,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i przekazać sprawę Sądu Rejonowego w Gliwicach, sygn. akt III K 410/25, do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Strzelcach Opolskich.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2026 r., sygn. akt III K 410/25, Sąd Rejonowy w Gliwicach zwrócił się do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 § 1 k.p.k. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu Sąd wnioskujący wskazał, że przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest prywatny akt oskarżenia o czyn z art. 212 § 1 k.k. wniesiony przez P. M. przeciwko X. Y., która jest prokuratorem Prokuratury Okręgowej w Gliwicach i z racji pełnionej funkcji występuje wielokrotnie przez Sądem Rejonowym w Gliwicach. Sąd wnioskujący podkreślił, że intensywność praktyki oskarżonej w tej sprawie prokurator przed Sądem Rejonowym w Gliwicach, a więc kontaktów zawodowych

sędziów z prokuratorem jest znaczna, zatem rozpoznanie jej sprawy w tym sądzie może w opinii stron postępowania oraz w opinii środowiska i opinii publicznej budzić wątpliwości czy przekonanie o niezdolności sądu właściwego do bezstronnego rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Rejonowego w Gliwicach jest uzasadniony, a tym samym zasługuje na uwzględnienie.

Wprawdzie instytucja tzw. właściwości z delegacji, określona w art. 37 § 1 k.p.k., ma charakter wyjątkowy i stosowana może być w sytuacjach, gdy szczególne i nadzwyczajne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości mogą przemawiać za taką koniecznością. Jednak zgodzić należy się z Sądem Rejonowym w Gliwicach, że okoliczności wskazane w jego postanowieniu przekonują o zasadności przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu, albowiem mogą stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania tej sprawy w sposób obiektywny (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2006 r., IV KO 9/06, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2021 r., III KO 92/21). Skoro przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest prywatny akt oskarżenia o czyn mający stanowić zniesławienie w rozumieniu art. 212 §1 k.k., wiążący się najczęściej z intensywnym konfliktem między stronami postępowania, a jedną z nich – występującą w roli oskarżonego jest prokurator, który występuje jako oskarżyciel publiczny przed tym samym sądem i zgodnie z treścią wniosku jest to praktyka częsta to celem uniknięcia potencjalnych choćby zarzutów, które mogłyby wskazywać na brak obiektywizmu i bezstronności sędziów tego Sądu przy rozpoznawaniu sprawy zasadne jest by rozpoznał ją inny sąd.

W konsekwencji uznać należało, że celem eliminacji ryzyka pojawienia się w opinii publicznej osądu o stronniczym rozpoznaniu przedmiotowej sprawy przez sędziów Sądu Rejonowego w Gliwicach, dla dobra wymiaru sprawiedliwości i jego autorytetu sprawę przekazano innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w Strzelcach Opolskich, a zatem Sądowi w miejscowości położonej stosunkowo niedaleko, jednak należącemu do obszaru właściwości innego sądu

okręgowego i do innej apelacji, co nie powinno łączyć się z nadmiernym utrudnieniem udziału zainteresowanych stron w tym postępowaniu, a jednocześnie eliminuje nieuzasadnione choćby, lecz możliwe podejrzenia o braku bezstronnego rozpoznania sprawy.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[r.g.]